

højtærede Minister fører, og som altsaa foreløbigt synes at frembyde nogen Vanskelighed, maatte føre til et for Folketingets Ønske tilfredsstillende Resultat.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg ønsker straks at svare paa de Udtalelser, der nu faldt fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). Det ærede Medlem begyndte med at udtale, at jeg ikke havde nævnt nogle af de Vanskeligheder, der vilde blive for Forskudsforeningerne, hvis der ikke blev truffet nogen Forandring med Hensyn til Bestemmelserne om Indbetaling af deres Gæld til Staten. Det mener jeg dog, at jeg har, idet jeg har udtalt, at Vanskelighederne bestode ikke i, at Forskudsforeningerne ikke kunne betale deres Gæld, det kunne de meget vel gøre, men Vanskeligheden bestaar deri, at Foreningerne, hvis de skulle betale deres Gæld, komme til i alt væsentligt at standse deres Virksomhed. Jeg har ogsaa udtalt, at Grunden til, at de i alt væsentligt komme til at standse deres Virksomhed, er de Forhold, der nu ere til Stede paa Pengemarkedet, idet de jo ikke nu kunne tilvejebringe Driftslaan til en nogenlunde rimelig Rente. Hvis Foreningerne skulle til at yde en meget høj Rente af deres Driftslaan, vil det jo ganske naturligt medføre, at deres Virksomhed kommer til at ophøre. Det er her, Vanskeligheden ligger for Foreningerne, og naar man ikke ønsker, at de lige med eet skulle standse deres Virksomhed, som jo dog ganske sikkert har haft ikke ringe Betydning, tror jeg, at man bør gaa den Vej, her er foreslaaet.

Saa udtalte det ærede Medlem med Hensyn til Spørgsmaalet om en eventuel Ordning af denne Sag paa et nyt Grundlag, at de 5 Mill. Kr., som der er udtalt Ønske om ogsaa fremtidig maa blive stilledet til Raadighed for Laaneforeningerne for Landbrugets Vedkommende, kunde jo blive henimod 10 Mill. Kr. Det ærede Medlem havde jo den Opfattelse, at hvis vi til næste Aar gennemførte en Lov om Udlaan fra Statens Side af 5 Mill. Kr. ved Siden af de landøkonomiske Forskudsforeninger, som til næste Aar ville have 4 Mill. Kr., bliver det, som han ganske rigtigt bemærkede, henimod 10 Mill. Kr. Men det er en forkert Opfattelse af denne Sag.

Tanken er nemlig den, at hvis Lovgivningsmagten bliver enig om en ny Ordning, hvorefter der bliver stillet 5 Mill. Kr. til Raadighed som Udlaan fra Statens Side, saa falder selvfølgelig Forskudsforeningernes Virksomhed bort. De Bestemmelser, der ere tilføjede under Behandlingen i Folketinget i Slutningen af § 1 „medmindre anderledes senere ved Lov maatte blive bestemt“, tage netop Sigte paa dette, saaledes at jeg, hvis der bliver gennemført en ny Ordning, kan gaa ud fra, at der samtidig i denne vil findes en Bestemmelse om, at Forskudsforeningerne straks, naar den ny Lov træder i Kraft, skulle indbetale hele deres Gæld til Staten. Det er altsaa Tanken, at der ikke til dette Øjemed kan anvendes mere til Udlaan end det bestemte Beløb, 5 Mill. Kr., og derfor tror jeg ikke, at man kan sige, at den i Folketinget skete Tilføjelse er ganske overflødig, idet den jo er sket, for at ikke Forskudsforeningerne bag efter skulle sige: Ja, men det blev der ikke talt noget om i Fjor, da Afdragsvilkaarene bleve fastsatte, nu føle vi os forurettede. Denne Tilføjelse er sket med denne Betragtning for Øje.

Det ærede Medlem spurgte saa, om Tinget her paatog sig nogen Forpligtelse overfor et eventuelt nyt Forslag ved at stemme for dette. Nej, selvfølgelig ikke. Det er jo givet, at baade dette og det andet Ting og Regeringen med for den Sags Skyld staa fuldstændig frit overfor dette Spørgsmaal. Der kan jo ikke være nogen som helst Tale om at binde hverken den ene eller den anden, saa meget mindre, som hverken jeg eller nogen anden er i Stand til endog med grove Træk at kunne tegne det Grundlag, hvorpaa et eventuelt nyt Forslag skal bygges; det tør jeg slet ikke udtale mig om. Det forekommer mig, jeg ser, at der er store Vanskeligheder ved Ordningen af dette Spørgsmaal, men det skal, som sagt, ikke afholde mig fra at gøre et Forsøg paa, om det virkelig skulde kunne lykkes at tilvejebringe et saadant Grundlag paa en tilfredsstillende Maade.

Johansen: Da vi for en halv Snes Aar siden havde dette Lovforslag til Behandling, stode vi overfor noget aldeles